

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva hotărârii Completului de examinare a
contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025

20 martie 2026

mun. Chișinău

Nr. 22/5

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință închisă contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

La 03 iunie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea cet. Valeriu Spînu, prin care se solicită tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău), Olga Cojocar, Anatol Pahopol, Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

Prin dispoziția inspectorului-judecător principal, Diana Ioniță din 6 iunie 2025 sesizarea a fost înregistrată cu nr. 585s-901p/m și repartizată pentru examinare inspectorului-judecător Ludmila Ouș.

La 7 iulie 2025, în legătură cu concediul inspectorului-judecător, Ludmila Ouș prin dispoziția inspectorului-judecător principal, sesizarea a fost redistribuită pentru examinare inspectorului-judecător Alla Stroici.

În sesizare autorul Valeriu Spînu expune dezacordul cu acțiunile judecătorilor din cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău), Olga Cojocar, Anatol Pahopol, Ruxanda Pulbere, care au examinat dosarul civil nr. 2r-2192/2021, 2-21064598-02-25r- 13082021, precum și judecătorilor Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere la examinarea dosarului nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r-17072024. Se solicită constatarea abaterilor disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară.

Autorul explică că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-1656/19 din 14 februarie 2020 a fost desfăcută căsătoria dintre el și cu stabilirea pensie pentru întreținerea copilului minor XXX XXX, în mărime de 2500 lei lunar, începând cu 16 octombrie 2018 până la atingerea majoratului copilului minor.

Prin încheierea executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 056-p/a-124/2021 din 7 aprilie 2021 a fost intentat dosar de executare tară temei. Autorul susține că, achita lunar benevol și deplin pensia pentru întreținerea copilului minor, iar restanțe în acest sens nu avea.

Judecătoarea Georgeta Grozav din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru prin încheierea nr. 25-1621/2021 din 7 iulie 2021 a admis contestația debitorului Valeriu Spînu și a anulat încheierea executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu. Încheierea instanței de fond a fost casată prin decizia Curții de apel Centru (Chișinău) de judecătoria Olga Cojocar, Ruxanda Pulbere, Anatol Pahopol.

Autorul consideră această soluție ilegală, pronunțată cu rea credință. Și opiniază că a fost comisă abaterea disciplinară - adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei fizice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. Faptele judecătorilor au dus la încălcarea dreptului la apărare, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin nemotivarea deciziei, fiind enumerate anumite articole din lege, dar care sunt opuse soluției.

Astfel, fiindu-i încălcat dreptul la proprietate, garantat de art. 1 din Protocolul adițional la CEDO, fiind impus să achite 14 ani, până copilul va atinge majoratul diverse taxe inutile executorului judecătoresc. Se consideră că acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente. Mai invocă autorul și încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, prin nemotivarea necorespunzătoare a deciziei, precum este stipulat în Avizul, nr. 11 (2008), al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, pct. 35, 36. 38.

Valeriu Spînu precizează că, abaterile disciplinare a judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău) la emiterea hotărârii nr. 21-2192/2021 privind intentarea procedurii de executare silită sunt interdependente cu abaterile disciplinare ale judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău) la emiterea hotărârii nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r- 17072024 din 19 septembrie 2024 privind achitarea cheltuielilor de executare silită, în ambele complete a luat parte Ruxanda Pulbere.

În baza hotărârii Curții de Apel Centru (Chișinău) din 23 decembrie 2021, executorul judecătoresc a emis încheierea nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023 cu privire la încasarea retroactivă a cheltuielilor de executare. Valeriu Spînu a fost impus să achite 1082,50 lei cu titlu de cheltuieli de executare și suma de 7750 lei cu titlu de onorariu.

Prin încheierea nr. 25-3925/2023, 2-23163379-12-25-16112023-1 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru judecător Violeta Gîrleanu a fost casată parțial încheierea executorului judecătoresc, în partea sumei cu titlu de onorariu, în motivare instanța a indicat că, Valeriu Spînu atât până la intentarea procedurii de executare cât și după, efectua transferuri lunare directe în contul , benevol și fără întârzieri.

Încheierea instanței de fond a fost casată de completul de judecători Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, din cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău), și au respins contestația, pronunțând o decizie contrară legii, violându-i drepturile fundamentale ale debitorului, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, în special dreptul la justiție echitabilă și dreptul la proprietate prin achitarea unui onorariu pentru executarea silită inexistentă.

Se opinează că, judecătorii Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, prin decizie au încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) Cod de executare.

În opinia autorului, executarea silită nu poate fi considerată că are loc atâta timp cât debitorul își îndeplinește benevol obligațiile, iar obiectul executării silită lipsește.

Valeriu Spînu consideră sesizarea depusă în termen, deoarece dreptul de proprietate în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021 privind intentarea procedurii de executare silită se calculează retroactiv odată cu emiterea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2024 privind achitarea cheltuielilor de executare silită - faptul care a servit ca dovadă a încălcării dreptului de proprietate.

Mai completează că executorul judecătoresc prelungește să încaseze de la el cheltuieli de executare în baza deciziei viciate a Curții de Apel din 23 decembrie 2021, considerând-o abatere prelungită.

Ca temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorilor vizați autorul sesizării a invocat prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și i) ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Finalmente, Valeriu Spînu, solicită constatarea abaterilor disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Centru (Chișinău), Olga Cojocaru, Anatol

Pahopol, Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

Prin Decizia nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, sesizarea depusă de Valeriu Spînu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei inspecția judiciară reține că, în sesizare se invocă dezacordul cu decizia Curții de Apel (Centru) Chișinău nr. 2r-2192/2021 din 23 decembrie 2021 emisă de completul de judecatori Olga Cojocar, Anatol Pahopol și Ruxanda Pulbere, și decizia nr. 2r-2117/2024 din 19 septembrie 2024, emisă de completul de judecătorească - Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

La 26 iunie 2025, inspectorul-judecător, Ludmila Ouș, prin decizia nr. 612s-959p/m a decis a declara inadmisibilă sesizarea cet. Valeriu Spînu privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Anatol Pahopol (în demisie), Cojocar Olga, Ruxanda Pulbere din Cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău).

Prin urmare, inspectorul-judecător a examinat sesizarea cet. Valeriu Spînu în partea dezacordului cu decizia nr. 2r-2117/24,2-23163379-02-25r-l 7072024 și tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

În rezultatul verificărilor realizate, ținând cont de datele Programului integrat de gestionare a dosarelor (PIGD), Portalului național al instanțelor judecătorești (PNIJ), dar și opina judecătorului, s-au stabilit următoarele:

La 16 noiembrie 2023, avocatul Ion Bosîi, reprezentantul debitorului Valeriu Spînu s-a adresat cu cerere împotriva executorului judecătorească Anatolie Bănărescu privind anularea încheierii de încasare a cheltuielilor de executare nr. 056-p/a- 124/2021 din 2 noiembrie 2023 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024 acțiunea a fost admisă parțial. S-a casat parțial încheierea executorului judecătorească Anatolie Bănărescu privind încasarea cheltuielilor de executare nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023, corectată prin încheierea nr. 056-p/a-124/2021 din 2 februarie 2024, în partea sumei de 7750 lei cu titlu de onorariu. În rest, acțiunea s-a respins.

La 2 iulie 2024 executorul judecătorească Anatolie Bănărescu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024, solicitând casarea încheierii atacate și soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu emiterea unei încheieri noi de respingere a cererii lui Valeriu Spînu.

În cadrul instanței de apel la 17 iulie 2024 cauza a fost înregistrată, prin intermediul PIGD fiind repartizată automat-aleatoriu spre examinare judecătorului - raportor Andrei Cașcaval.

Prin decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău) din 19 septembrie 2024 s-a admis recursul executorului judecătorească Anatolie Bănărescu, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024, în partea anulării încheierii executorului judecătorească nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023, privind încasarea sumei de 7750 lei cu titlu de onorariu, soluționând prin decizie problema în fond cu emiterea în această parte a unei noi încheieri contestația înaintată de Valeriu Spînu, cu privire la anularea încheierii executorului judecătorească Anatolie Bănărescu nr. 056-p/a-124/2021 din 2 noiembrie 2023, cu privire la încasarea sumei de 7750 lei cu titlu de onorariu, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia Curții de Apel Centru (Chișinău) din 19 septembrie 2024 este irevocabilă și nu se supune nici unei căi de atac, având caracter obligatoriu, inclusiv pentru Consiliul Superior al Magistraturii.

Autorul sesizării consideră ca fiind ilegală decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău), emisă de completul judecătorească format din Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval, invocând pretinse încălcări ale normelor legale.

Inspectorul judecător susține că, obțin relevanță prevederile art. 114 din Constituția Republicii Moldova și art. 15 din Legea nr. 514 din 06.07.1995 cu privire la organizarea judecătorească, potrivit căroră, justiția se înfăptuiește în numele Legii prin intermediul Curții

Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor. Mai invocă art. 1 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 (cu modificările și completările ulterioare).

Potrivit principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor de către instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei actelor judecătorești emise.

În contextul expus, în cadrul verificării sesizării nu a fost posibilă reținerea în acțiunile judecătorilor Dorin Dulghieru. Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval de la Curtea de Apel Centru (Chișinău), abaterea disciplinară invocată și prevăzută la lit. b). alin. (1), art. 4 din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În speța invocată în sesizare nu se aduce un argument, o faptă care ar putea constitui o intenție sau neglijență gravă la examinarea recursului împotriva încheierii Judecătorie Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024. Doar însuși dezacordul cu soluția completului de judecată, nu poate fi apreciat ca încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Nu ține de competența Inspecției judiciare să aprecieze legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise de instanțele judecătorești, la caz, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău) nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r-17072024 din 19 septembrie 2024.

Temeiul invocat privind încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, nu s-a reținut în acțiunile judecătorilor vizați, având în vedere că, normele imperative impun o anumită conduită univocă și strict determinată, de la care nu se poate deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli, decât cele impuse de lege, de la care subiecții de drept nu se pot abate.

În acțiunile judecătorilor vizați în sesizare nu au fost reținute acțiuni care încalcă norme imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției. Or, după cum s-a constatat în procesul verificării sesizării, normele invocate de autorul sesizării nu au fost încălcate.

În rezultatul verificării sesizării, inspectorul-judecător a conchis că, argumentelor actului de sesizare, probele administrate, se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor Dorin Dulghieru. Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval de la Curtea de Apel Centru (Chișinău), potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Nefiind de acord cu decizia Inspecției Judiciare nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, emisă pe marginea sesizării depuse, asupra judecătorilor Dorin Dulghieru. Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval de la Curtea de Apel Centru (Chișinău), petiționarul Spînu Valeriu a contestat-o. solicitând admiterea contestației cu sancționarea judecătorilor.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR NR. 1 AL COLEGIULUI DISCIPLINAR:

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, petiționarul Spînu Valeriu a declarat contestație, manifestându-și dezacordul cu decizia data.

Prin hotărîrea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 s-a **respins** ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 585s-901p/m din 14 iulie 2025, emise pe marginea sesizării depuse la 3 iunie 2025, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru.

Completul în esență a reținut că în contestație precum și în sesizare, petiționarul își exprimă dezacordul cu decizia Curții de Apel (Centru) Chișinău nr. 2r- 2192/2021 din 23 decembrie 2021 emisă de completul de judecători Olga Cojocar, Anatol Pahopol și Ruxanda Pulbere, și decizia nr. 2r-2117/2024 din 19 septembrie 2024, emisă de completul de judecători Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, invocând că la emiterea deciziilor

judecătorii au încălcat normele imperative, încălcând drepturile și libertățile fundamentale ale sale.

În speță Completul de examinare a contestațiilor reține că la 26 iunie 2025, inspectorul-judecător, Ludmila Ouș, prin decizia nr. 612s-959p/m a decis a declara inadmisibilă sesizarea cet. Valeriu Spînu privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Anatol Pahopol (în demisie), Cojocar Olga, Ruxanda Pulbere din Cadrul Curții de Apel Centru (Chișinău) în partea dezacordului cu decizia Curții de Apel (Centru) Chișinău nr. 2r-2192/2021 din 23 decembrie 2021 emisă de completul de judecători Olga Cojocar, Anatol Pahopol și Ruxanda Pulbere.

Astfel, inspectorul judecător Alla Stroici prin Decizia contestată a examinat doar sesizarea lui Valeriu Spînu în partea dezacordului cu decizia nr. 2r-2117/24,2-23163379-02-25r-17072024 din 19.09.2024 și tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere.

Completul de examinare a contestațiilor a considerat că alegațiile și preținsele abateri invocate în sesizare și respectiv în contestație exced sfera răspunderii disciplinare, întrucât țin de interpretarea legii și analiza logico-juridică a judecătorului. Astfel, că în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Concomitent, Completul de examinare a contestațiilor a notat că modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, situație ce nu se atestă la caz.

Deasemenea a notat că nu pot fi reținute alegațiile petentului din contestație precum că inspectorul-judecător a abordat incorect obiectul sesizării, a structurat incorect examinarea și a construit o analiză contrară Legii nr. 178/2014. Or, în Decizia contestată inspectorul-judecător a cercetat minuțios și sub toate aspectele circumstanțele enunțate în sesizare, corect a ajuns la concluzia că: în speță circumstanțele indicate în sesizare constituie dezacordul cu modul de judecare a cauzei și anume cu decizia nr. 2r-2117/24,2-23163379-02-25r-1 7072024 din 19.09.2024 emisă de judecătorii Dorin Dulghieru, Andrei Cașcaval și Ruxanda Pulbere, și nu constituie temei pentru tragere la răspunderea disciplinară a judecătorilor; în sesizare nu se aduce un argument, o faptă care ar putea constitui o intenție sau neglijență gravă la examinarea recursului împotriva încheierii Judecătore Chișinău, sediul Centru din 21 iunie 2024, doar însuși dezacordul cu soluția completului de judecată, nu poate fi apreciat ca încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; nu ține de competența Inspecției judiciare să aprecieze legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise de instanțele judecătorești, la caz, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru (Chișinău) nr. 2r-2117/24, 2-23163379-02-25r-17072024 din 19 septembrie 2024; temeiul invocat privind încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției, nu s-a reținut în acțiunile judecătorilor vizați.

Prin urmare, Completul de examinarea a contestațiilor a concluzionat că inspectorul-judecător corect și mult aspectual a cercetat sesizarea. Astfel decizia inspectorului judiciar de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI

La 2 ianuarie 2026, Spînu Valeriu a depus contestație împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025.

În motivarea contestației, Spînu Valeriu a indicat că hotărârea nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 este neîntemeiată, întrucât acesta ar fi interpretat eronat obiectul sesizării sale și ar fi desfășurat o analiză contrară prevederilor Legii nr. 178 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, favorizând astfel perpetuarea unor presupuse abateri disciplinare.

De asemenea, contestatarul susține că, în mod greșit, completul a reținut că sesizarea sa ar

viza doar dezacordul față de soluțiile pronunțate de judecătorii Curții de Apel Centru, construind întreaga motivare pe acest raționament și invocând principiul independenței judecătorului pentru a respinge sesizarea, deși, în opinia sa, criticile priveau aspecte ce exced simplul dezacord față de soluțiile adoptate.

Contestatarul a mai indicat că nu a invocat dezacordul față de soluțiile adoptate de judecătorii Curții de Apel Centru și nici nu a solicitat casarea hotărârilor acestora, ci a sesizat existența unor abateri disciplinare comise în procesul de înfăptuire a justiției, în vederea constatării și prevenirii unor practici similare pe viitor. Acesta susține că hotărârile judecătorești invocate au fost menționate doar ca exemple ale unor acte ce reflectă încălcări grave ale normelor imperative și ale drepturilor fundamentale, iar nu ca obiect al unui simplu dezacord.

Totodată, contestatarul arată că, deși completul a reținut în abstract condițiile în care interpretarea legii poate atrage răspunderea disciplinară, nu a realizat o analiză efectivă a elementelor constitutive ale abaterilor invocate, nu a examinat normele pretins încălcate și nici nu a motivat de ce faptele sesizate nu întrunesc criteriile de gravitate, limitându-se la invocări generale privind independența judecătorului.

Contestatarul a indicat că Completul de examinare a contestațiilor nu a analizat pretinsele încălcări ale normelor imperative ce reglementează condițiile intentării executării silită și percepției onorariului executorului judecătoresc. În acest sens, el a invocat că, potrivit cadrului legal, executarea silită poate fi inițiată doar în cazul neexecutării benevole a obligațiilor de către debitor, iar executorul judecătoresc este obligat să refuze intentarea procedurii dacă termenul de executare benevolă nu a expirat sau dacă obligația a fost deja executată.

De asemenea, a subliniat că onorariul executorului se calculează exclusiv din suma datoriei stinse în cadrul executării silită, ceea ce presupune existența unor restanțe reale generate de neexecutarea benevolă. Prin urmare, acesta susține că normele legale invocate exclud posibilitatea intentării executării silită și a percepției onorariului în lipsa acestor condiții, însă completul nu a examinat și nu a oferit o apreciere asupra acestor argumente esențiale.

Spînu Valeriu a indicat că nu a avut restanțe la plata obligațiilor, întrucât a achitat pensia alimentară în mod benevol, în avans și direct pe contul creditorului, astfel încât termenul de executare benevolă pentru perioadele viitoare nici nu expirase și nici nu începuse. În aceste condiții, acesta susține că normele imperative aplicabile exclud în mod categoric posibilitatea intentării executării silită și, implicit, perceperea onorariului executorului judecătoresc, în lipsa unor restanțe care să constituie obiect al executării. Totodată, contestatarul invocă faptul că executorul judecătoresc nu a respectat procedura prevăzută de lege, întrucât nu a emis și nu a comunicat o încheiere privind continuarea procedurii de executare, condiționată de neexecutarea benevolă a obligațiilor. În opinia sa, această omisiune confirmă că nu existau temeiuri pentru executare silită, iar în consecință nici pentru încasarea onorariului.

Contestatarul a indicat că judecătorii Olga Cojocar, Ruxanda Pulbere, Anatol Pahopol, Dorin Dulghieru și Andrei Cașcaval au comis abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014, prin emiterea unor acte judecătorești care ar fi încălcat, în mod intenționat sau din neglijență gravă, drepturile și libertățile sale fundamentale, precum și prin nerespectarea normelor imperative în procesul de înfăptuire a justiției.

Prin urmare, contestatarul susține că, sub aspectul laturii obiective, judecătorii ar fi ignorat dispozițiile legale incidente din Codul de executare referitoare la condițiile executării silită și ale percepției onorariului executorului, pronunțând hotărâri contrare acestor norme, fapt ce a condus, în opinia sa, la încălcarea drepturilor garantate de Constituție și de tratatele internaționale în materie de drepturi ale omului.

Judecătorii erau obligați să constate lipsa restanțelor și, în consecință, să respingă recursurile, întrucât executarea silită pentru care s-a pretins onorariul nu putea exista în principiu, în lipsa obiectului executării, respectiv a unei datorii restante. Acesta susține că a achitat constant, lunar și în avans, obligațiile direct către creditor, astfel încât nu a existat nicio datorie nici anterior, nici ulterior intentării procedurii de executare, iar executorul judecătoresc nu a stabilit o sumă a datoriei stinse, condiție necesară inclusiv pentru calcularea onorariului. Astfel, obligarea sa la plata unui onorariu pentru o executare silită inexistentă reprezintă o aplicare contrară normelor imperative și o ingerință nejustificată în dreptul său de proprietate, garantat de

Constituție și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Acesta susține că o asemenea intervenție nu este prevăzută de lege și nici necesară într-o societate democratică, în sensul art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în lipsa unor restanțe sau a unui comportament culpabil din partea sa. Sub aspectul laturii subiective, contestatarul afirmă că judecătorii au acționat cu rea-credință, ignorând probele privind executarea benevolă a obligațiilor, normele imperative aplicabile și jurisprudența Curții Constituționale.

Caracterul intenționat al încălcării drepturilor sale rezultă și din lipsa unei motivări reale a hotărârii nr. 2r-2192/21, în care judecătorii s-ar fi limitat la enumerarea unor dispoziții legale și la formulări generale, fără a expune argumente concrete sau temeiuri juridice care să justifice soluția adoptată. Acesta susține că motivarea este una formală și insuficientă, nefiind identificabile raționamentele juridice sau analiza efectivă a normelor aplicabile, ceea ce ar contraveni obligației de motivare a actului judecătoresc. Acțiunile judecătorilor au avut ca scop favorizarea executorului judecătoresc prin impunerea nejustificată a onorariului și crearea unui precedent judiciar de încasare a acestuia în lipsa restanțelor și, implicit, a executării silite.

Cazul de față constituie un exemplu clar de creare a unui precedent judiciar contrar normelor imperative, generat de refuzul Inspecției Judiciare de a examina sesizările împotriva unui grup de judecători care au menținut încheieri ilegale ale executorului judecătoresc, prin care s-au intentat dosare de executare și s-a pretins încasarea onorariului în lipsa restanțelor, încălcând astfel drepturile fundamentale ale omului. Această situație gravă obligă victimele să se adreseze mai multor instanțe, organizații și mass-media pentru a fi auziți și pentru a stopa abuzurile executorilor judecătorești și ale judecătorilor care urmăresc să impună plata onorariului în lipsa restanței debitorului.

În consecință, contestatarul solicită acceptarea contestației sale împotriva hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor și pronunțarea unei noi decizii care să constate abaterile disciplinare ale judecătorilor Curții de Apel Centru: Olga Cojocar, Ruxanda Pulbere și Anatol Pahopol, care au emis decizia nr. 2r-2192/21 privind intentarea executării silite, Ruxanda Pulbere, Dorin Dulghieru și Andrei Cașcaval, care au emis decizia nr. 2r-2117/24 prin care contestatarul a fost obligat să achite onorariul executorului judecătoresc.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar consideră că, contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar urmează a fi respinsă ca neîntemeiată reieșind din următoarele considerente.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedură deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil împotriva Austriei* (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39-40).

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate precum și Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor ce se contestă, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, în contestație, petentul nu a invocat circumstanțe noi, neverificate de Completul de examinare a contestațiilor și respectiv de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru a anula Hotărârea contestată, conform căreia s-a constatat întemeiat de a respinge contestația declarată de petent împotriva Deciziei Inspecției judiciare prin care just s-a ajuns la concluzia că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

Astfel, contrar susținerilor contestatarului privind pretinsa interpretare eronată a obiectului sesizării, Plenul reține că atât Inspecția Judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor au determinat în mod corect natura reală a pretențiilor formulate, acestea circumscriindu-se unui dezacord față de soluțiile pronunțate de instanțele de judecată. Or, simpla calificare diferită dată de contestatar propriilor critici nu este de natură să schimbe esența acestora, în condițiile în care argumentele invocate vizează, în mod direct, legalitatea și temeinicia actelor judecătorești adoptate.

Plenul subliniază că delimitarea dintre răspunderea disciplinară și controlul jurisdicțional al hotărârilor judecătorești este una esențială. În acest sens, mecanismul disciplinar nu poate fi utilizat ca o cale indirectă de cenzurare a soluțiilor instanțelor, în lipsa unor indicii clare privind existența relei-credințe sau a neglijenței grave. A admite contrariul ar echivala cu substituirea căilor legale de atac și ar afecta grav principiul independenței judecătorului.

În ceea ce privește susținerea contestatarului referitoare la neanalizarea normelor imperative privind executarea silită și perceperea onorariului executorului judecătoresc, Plenul reține că aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea dreptului material de către instanțele judecătorești în cadrul soluționării litigiului civil. Or, aprecierea corectitudinii unei asemenea interpretări excede competenței organelor disciplinare, fiind atributul exclusiv al instanțelor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

De asemenea, Plenul constată că afirmațiile contestatarului privind inexistența restanțelor și, implicit, lipsa temeiurilor pentru inițierea executării silită și perceperea onorariului, reprezintă apărări de fond care au fost sau puteau fi valorificate în cadrul procedurilor judiciare corespunzătoare. Faptul că instanța de apel a ajuns la o concluzie diferită nu poate constitui, prin sine, dovada unei abateri disciplinare.

Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate și a dreptului la un proces echitabil, Plenul reține că aceste afirmații sunt formulate în mod general și nu sunt susținute prin indicarea unor acțiuni concrete ale judecătorilor care ar demonstra o conduită intenționată sau o neglijență gravă. Or, angajarea răspunderii disciplinare presupune existența unor elemente clare și concludente privind vinovăția judecătorului, ceea ce în speță nu a fost demonstrat.

În același context, Plenul respinge și susținerile privind lipsa motivării hotărârilor judecătorești. Din analiza actelor dosarului rezultă că instanța de apel a expus considerentele care au fundamentat soluția adoptată, chiar dacă acestea nu coincid cu așteptările contestatarului. Nemulțumirea față de conținutul motivării nu poate fi echivalată cu inexistența acesteia.

În ceea ce privește latura subiectivă a abaterilor invocate, Plenul constată că nu au fost prezentate elemente care să indice existența relei-credințe sau a neglijenței grave din partea judecătorilor vizați. Simpla afirmare a acestor elemente, fără suport probator, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar reiterează că argumentele contestatarului nu depășesc sfera unui dezacord față de soluțiile pronunțate de instanțele de judecată și nu relevă existența unor fapte care să întrunească elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014.

În consecință, Plenul Colegiului disciplinar reține că Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în baza unei analize complete a materialelor cauzei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.*

Astfel, potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.

Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Concomitent, Plenul Colegiului disciplinar consideră că Completul de examinare a contestațiilor corect a subliniat că răspunderea disciplinară a judecătorului are un caracter excepțional și nu poate fi transformată într-un instrument de sancționare a soluțiilor procedurale sau a gestionării dosarelor în condiții obiective dificile. O asemenea abordare ar aduce atingere principiului independenței judecătorului și ar depăși limitele controlului disciplinar stabilite de lege.

Plenul constată, de asemenea, că autorul contestației nu a prezentat elemente noi față de cele examinate de Inspekția Judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor, iar dezacordul exprimat față de soluțiile procedurale și ritmul examinării cauzelor nu poate fi calificat drept probă a unei abateri disciplinare.

Mai mult ca atât, potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei încheierilor, hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei încheieri (motivate sau protocolare), hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești. Iar, potrivit art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințarea, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar concluzionează că, Completul de examinare a contestațiilor și respectiv inspectorul-judecător corect și multiaspectual au cercetat sesizarea. Astfel, Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor de a respinge contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

Controlul disciplinar nu poate fi transformat într-o cale paralelă de verificare a legalității actelor judecătorești, întrucât această atribuție aparține exclusiv instanțelor de judecată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, mecanism de control care, de altfel, a fost deja exercitat prin casarea încheierii de către instanța ierarhic superioară.

Totodată, simpla nemulțumire cu soluția unui act judecătoresc sau existența unor interpretări juridice diferite nu este aptă, prin ea însăși, să atragă răspunderea disciplinară a judecătorului, în lipsa demonstrării existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv a unei conduite culpabile manifestate prin intenție sau neglijență gravă în aplicarea normelor de drept.

Contestatarul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că magistrații ar fi acționat cu scopul de a încălca legea sau că ar fi denaturat în mod deliberat situația de fapt ori cadrul juridic al cauzei.

Prin urmare, Plenul constată că alegațiile contestatarului nu sunt de natură să răstoarne concluziile formulate de Inspekția judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor și nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare a magistratului.

În consecință, plenul constată că aprecierea Completului de examinare a contestațiilor este conformă cadrului normativ incident și că argumentele autorului sesizării nu sunt de natură să demonstreze existența unei abateri disciplinare, nefiind susținute de un probatoriu apt să evidențieze încălcarea culpabilă a obligațiilor funcționale ale magistratului.

De altfel, Plenul colegiului disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.

Totodată, caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție *sine qua non* pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.

În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor menționați în sesizare, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat

numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14decembrie 2010, paragraful 7.3.*) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abatereadisciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (*pct.6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea CurțiiConstituționale nr. 12 din 7 iunie 2011*).

Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” conchide despre necesitatea de a respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru.

În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspundereadisciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Spînu Valeriu împotriva Hotărârii nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Dorin Dulghieru, Ruxanda Pulbere și Andrei Cașcaval din cadrul Curții de Apel Centru.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar nr. 167/8 din 28 noiembrie 2025.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Colegiului Disciplinar**

Lucia Bagrin

Membrii: /semnăturile/

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu